

Мысли на умното дѣте.

Добро и зло.

Онова което мя съвѣтуватъ родителитѣ ми, учителитѣ и други умны и почтенны чловѣцы, то е *добро* и *полезно*. А онова, отъ което мя съвѣтуватъ тѣ да ся удамечавамъ, то е *зло* и *вредително*.

Който прави всякога доброто и приличното, казва ся *добронравенъ* чловѣкъ. А който прави лошы и неприличны работы, него наричатъ *злонравенъ* и *лошъ* чловѣкъ.

Трѣбва всякога да правѣж каквото е прилично, и да странѣж отъ това което е безумѣстно и това ся казва *длъжностъ*.

Който прави добрины

Той отъ злото бива спасенъ;

Който прави все злины

Той е на свѣтътъ умразенъ.

Прилѣжаніе.

Длъженъ съмъ да станѣж добръ чловѣкъ; за това трѣбва да ся стараѣж всякой день да бывамъ по-добръ.

Трѣбва да съмъ внимателенъ на всичко що виждамъ, чувамъ и осѣщамъ, и да ся подканямъ всякога да научамъ повечко отъ колкото знаѣж и тѣй да станѣж по-опытенъ.

Когато не знаѣж или не разбирамъ нѣщо, тогазъ трѣбва да пытамъ за това други по-опытны; и каквото ми кажѣтъ, това трѣбва да правѣж.

Обычамъ да ся срѣщамъ съ таквызи чловѣцы, отъ които могѣж да научѣж нѣкойж добринѣж; а отъ събираніето съ злонравны чловѣцы ще отбѣгвамъ; защото съ каквыто чловѣцы ся събира нѣкой-си, такъвъ става и той.

Не щѣж никога да ходѣж празенъ.

Мързеливыйтъ чловѣкъ е на всички досаденъ и умразенъ.

Когато е чловѣкъ младъ длъженъ е да ся пазѣ отъ сладострастіе; като стане мѣжъ отъ крамолничества, а като остарѣе — отъ сребролюбіе.

Славолюбіето, сребролюбіето и сластолюбіето сѣ истинны прѣлѣстницы самодивы, които прѣлѣстватъ примамватъ и водятъ чловѣцытъ къмъ злочестияж и смъртъ.